

Sygn. akt IV U 115/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 stycznia 2016 roku nr (...)

w sprawie K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej K. N. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 16 listopada 2015 roku na okres do 30 listopada 2017 roku.

Sygn. akt IV U 115/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 05 maja 2016 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 11.01.2016r. odmówił K. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem z dnia 05.01.2016r. Komisja Lekarska ZUS uznała, że nie jest niezdolna do pracy.

K. N. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. N. urodzona w dniu (...) o wykształceniu policealnym, pracowała jako pielęgniarka do 2014 roku. W okresie do 15.11.2015r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 03.11.2015r. wystąpiła z wnioskiem o rentę. Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 05.01.2016r. nie została uznana za niezdolną do pracy.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. czy odwołująca jest czy nie jest niezdolna do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162

poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii lek. med. D. B. i kardiologii lek. med. P. Ż..

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli rozpoznali u odwołującej:

- bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym, piersiowym i lędźwiowym,
- bóle i osłabienie lewej nogi,
- bóle lewego barku,
- nadciśnienie tętnicze,
- bóle i zawroty głowy,
- osteoporozę,
- stan po złamaniu trzonu kręgu Th 12,
- nadciśnienie tętnicze.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli uznali, że odwołująca jest niezdolna do pracy częściowo, okresowo od ukończenia świadczeń rehabilitacyjnych na okres 2 lat nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii stwierdzone u odwołującej schorzenia wymagają leczenia i rehabilitacji. U odwołującej od wielu lat utrzymują się dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego, osteoporozę, ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym, piersiowym, lędźwiowym, osłabienie zgięcia grzbietowego lewej stopy, osłabienie odruchów skokowych, obrzęk całej lewej kończyny dolnej. Stwierdzone schorzenia ograniczają sprawność odwołującej i czynią ją niezdolną do podjęcia pracy.

/dowód: opinia sądowo-lekarska – k. 12 - 15 as/

Żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń do opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. N. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 11.01.2016r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności

do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest czy nie jest niezdolna do pracy.

Sąd, w oparciu o opinię biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii i kardiologii sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej, ocenił, że ubezpieczona K. N. z uwagi na jej dolegliwości neurologiczne jest niezdolna do pracy częściowo okresowo od ukończenia świadczeń rehabilitacyjnych tj. od 16.11.2015r. na okres dwóch lat i nie rokuje na odzyskanie zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stąd też Sąd uznał odwołanie za uzasadnione i tym samym na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku zamieniając zaskarżoną decyzję z dnia 11.01.2016r. w ten sposób, że przyznał K. N. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 16.11.2015r.